

ПРОТОКОЛ

София, 01.10.2003 година

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на първи октомври две хиляди и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЖАНЕТА ПЕТРОВА

ЧЛЕНОВЕ: ДИАНА ДОБРЕВА

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА

при участието на секретаря Мария Попинска

и с участието на прокурора Иво Игнатов

сложи на разглеждане дело № 4554 по описа за 2003 година ,

докладвано от председателя ЖАНЕТА ПЕТРОВА

НА ПОИМЕННО ПОВИКВАНЕ СТРАНИТЕ СЕ ПРЕДСТАВИХА ТАКА:

КАСАЦИОННИЯТ ЖАЛБОПОДАТЕЛ Министъра на здравеопазването - редовно призован, се представлява от юрисконсулт Иванова, надлежно упълномощена.

ОТВЕТНИКЪТ Национално движение "Екогласност" - редовно призован, се представлява от адвокат Кашъмов, надлежно упълномощен.

СТРАНИТЕ: Да се даде ход на делото.

ВЪРХОВНИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, след изпълнение разпоредбите на чл.107 ГПК намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА КАСАЦИОННАТА ЖАЛБА:

ЮРИСКОНСУЛТ Иванова: Поддържам касационната ни жалба. Обжалваното решение на СГС е недопустимо. Съдът е приел, че писмо № 97-00-5 от 17.08.2001 г. от директора на дирекция "Здравна профилактика и държавен санитарен контрол" в министерство на здравеопазването представлява индивидуален административен акт и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Писмото не е индивидуален административен акт. Същото не съдържа властническо волеизявление и с него не се създават, нито се засягат права и задължения. Освен това СГС е разгледал жалбата, въпреки, че същата е била просрочена. Ответникът е бил уведомен на 22 август 2001 г., а жалбата е подадена на 10 септември 2001 г. Няма да представям доказателства в тази насока. Позовавам се на твърдението на самия жалбоподател, формулирано в жалбата.

АДВОКАТ Кашъмов: Оспорвам жалбата. Считам, че същата следва да се остави без разглеждане в частта, в която се сочат доводи, свързани със обезсилване на решението, поради просрочие. Моля да отложите делото, за да мога да ангажирам доказателства, с оглед доказването на момента, към който е подадена жалбата, с оглед току-що посоченото от касационния жалбоподател основание.

ПРОКУРОРЪТ: Намирам че не са налице обективни предпоставки за отлагане на делото и събиране на доказателства, тъй като не е в тежест на ответника по касационната жалба да доказва обстоятелства, свързани с отрицателни факти. Решението е за нищожност на административен акт, а съгласно чл.33 то е без срок за обжалване.

СЪДЪТ споделя доводите, изразени от представителя на прокуратурата. Самото касационно производство не е за събиране на доказателства, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането за отлагане на делото.

ХОД ПО СЪЩЕСТВО:

ЮРИСКОНСУЛТ Иванова: Моля да отмените атакуваното решение по съображения изложени в писмена защита, която представям.

АДВОКАТ Кашъмов: Моля да оставите касационната жалба без уважение. Не са налице сочените в нея пороци на съдебното решение. Съгласно чл.25 от ЗДОИ не е необходимо заявителя да се позове изрично на този закон в своето заявление. Страните не са спорили до този момент, че е създадено правоотношение за достъп до обществена информация. Има направено искане и има отговор на това искане, който сам по себе си е отказ. Моля в мотивите си съдът да вземе предвид, не съм оспорвал решението постановено от СГС, тъй като то е в наша полза и считам, че би липсвал правен интерес от подобна жалба, но считам, че действително обжалвания административен акт е незаконосъобразен, но поради противоречие с материалния закон, доводи за което бяха подборно изложени пред първоинстанционния съд. Директора, чиито акт се обжалва, е орган на власт. Черпя този довод от разпоредбата на чл.17 от ППЗНЗ, от който е видно че директора е орган на държавния санитарен контрол, а държавния санитарен контрол е властническа дейност по характера си. И тъй като според чл.3, ал.1 ЗДОИ той се явява такъв орган, отказът е незаконосъобразен на това основание.

ПРОКУРОРЪТ: Касационната жалба е подадена в срок и е допустима. Разгледана по същество за касационната претенция е неоснователна. С процесното решение е обявен за нищожен отказ на касатора - директор на дирекция "ЗП и ДСК" при МЗ за ДОИ, материализиран в писмо и преписката върната на същия за съответното процедиране. От материалите е видно, че адресат на искането е бил министъра. Искането е за акт на ХЕИ - Монтана. Не се съдържат данни за изрично определяне по реда на ЗДОИ от министъра на директора, направил отказа. При които обстоятелства отказът е следвало да бъде от адресата - министър или изпратено искането на ХЕИ - Монтана. Отказът от директора на дирекция е такъв на

некомпетентен за това орган, което обуславя неговата нищожност. Съдът с процесното решение правилно е обявил същата и законосъобразно е постановил връщане преписката на страната - настоящ касатор за съответно процедиране, което процедиране като съдържание е посочено в мотивите към решението. Ето защо за решението не се обективира наличност на основание за отмяна по чл. 218б, ал. 1, б "в" от ГПК и следва да бъде оставено в сила.

ВЪРХОВНИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебен акт след съвещание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: